

کوچک‌تر شدن خانواده‌ها در دنیای امروزان نشئنی امروزانگ سووروابط سرد معمول میان همسایه‌ها از سوی دیگر موجب شده‌است. بعضی والدین به دلایل مختلف،ازجمله‌مشغله‌کاری‌ونظایران کودک خود را در خانه تنها بگذارد، موضوعی که می‌تواندبرای کودک‌مخاطرات‌فراولان جسمی و روانی به همراه داشته باشد.

طبیعتابرای اغلب والدین،این یک تصمیم رضایت‌بخش یا انتخاب آزادانه محسوب نمی‌شود. افزایش خانواده‌های تک والد، نیمی‌هردو والدین به کار،عدم دسترسی به خدمات مراقبتی مقرون‌به‌صرفه و سازنده برای کودکان، این واقعیت که بستگان سن‌ترین‌خود در حال کار کردن هستند،

روانی به زندگی آنها خیلی دوراست وایاتمالی‌هایاین کارنداردند،یک‌وضعیت‌غیرقابل‌دفاع راپدیدمی‌آورد. برای بسیاری ازخانواده‌ها، برکردن این شکاف نظارتی بر کودک به نظر غیرممکن می‌رسد.

بسیاری از والدین در این زمینه احساس گناه می‌کنند. اضطراب و استرس آنها از زمانی که کودک در خانه‌تست‌است تا زمانی که کارشان تمام‌شودوبه‌خانه‌برسندافزایش پیدامی‌کند. نگرانی سبب حواس پرتی آنها شده‌ومتوجه‌می‌شوندکه‌بپهره‌دهی‌کارشان کاهش یافته‌است.تعداددفعاتی که ساعت راجیک می‌کنندبالا‌می‌رود.امابرخ‌دیگراز والدین سعی می‌کنندموضوع را‌بی‌اهمیت جلوه‌دهند.‌انهاوقتی‌قادر‌ن‌نیستند‌بانگرانی مقابله‌کنند‌و‌بایش‌را‌تغییر‌دهند، خودرا دروضعیت‌انکارقرار‌داده‌و‌باخود‌می‌گویند اوضاع رویه راه‌است، بچه‌ها‌عقل‌تر‌ازآنچه به‌نظرمی‌رسند‌هستند و‌اتفاقات‌بد‌برای دیگران رخ می‌دهند. برخی دیگراز والدین از طریق تلقین والدین کرده‌اند. آنها از طریق تلقین نظارت کرده و دست‌واری به کودک می‌دهند.

سوالی که پیش می‌آیداین‌است:اگر کودک مرتب در خانه تنها بماند چه اتفاقی رخ می‌دهد؟

■ **بسیاری از کودکان احساس تنهایی و بی‌پناهی را تجربه می‌کنند**

نازنین محرابی، روان‌شناس دریاسخ‌به‌این سوال می‌گوید: «بسیاری از کودکان ترس را تجربه‌می‌کنند. آنها‌ممکن‌است‌ازصدا‌های عادی‌که‌از‌اوا‌های‌خالی‌شنیده‌می‌شود بترسند. ممکن‌است‌از سارقان‌بترسند. یا‌از کودکان‌خشنی‌که‌در‌همسایگی‌آنها زندگی‌می‌کنند.تولویزیون‌وفضای‌مجازی این‌فکر‌رایج‌یک‌کودک‌آه‌است‌که‌مسائل ترسناک‌زیاد‌درچنان‌و‌جوددارد.تجاری‌که‌کسب‌کردند‌درآنها‌این‌وضع‌کند‌که می‌آورد‌که‌کوچک‌و‌آسیب‌پذیر‌هستند. وقتی‌آنها‌همی‌برسیم‌چرا‌در‌مدرس‌های‌خود‌با والدین صحبت نمی‌کنند در پاسخ

می‌گویند نمی‌خواهیم بچه به نظر برسیم، نمی‌خواهیم والدین را نگران کنیم.» این روان شناس عنوان می‌کند: «بسیاری از کودکان احساس تنهایی و بی‌پناهی را تجربه می‌کنند. کودکانی که اغلب در خانه تنها هستند اجازه ندارند در غیاب والدین پذیرای دوستان خودباشند. اجازه‌ندارندبه‌خانه‌سایر‌بچه‌ها‌پیروند، حتی‌اگر‌آنها‌هم‌در‌خانه‌تنها‌باشند.عمدتاحضوردرکلاس‌های فوق‌برنامه، ساعات ورزش و بازی، برای آنها امکان‌پذیرنیست، چرا‌که‌نبود‌والدین به‌معنی‌نبود امکان‌حمل‌ونقل‌است. در نتیجه‌مهارت‌های‌اجتماعی‌دراین‌کودکان به‌خوبی‌رشدنمی‌کند.به‌خاطر‌حفظ‌امنیت

آنها امکان بیرون رفتن و بازی با دیگران را ندارندنمی‌توانند‌یاد‌بگیرند‌چگونه‌با‌دیگران همراهی‌کنند. چاقی‌پیا‌مید‌دیگر‌تنها‌مانند درخانه‌است. وقتی‌کودک‌باید‌درخانه‌بماند و‌اجازه‌بیرون‌رفتن‌ندارد‌به‌این‌معنی‌است‌که‌امکان‌دویدن،دوچرخه‌سواری‌نی‌زود‌ندارد.سرگرمی‌کودک‌خوردن‌اس‌کال‌ج‌ل‌وی‌می‌خورد‌تا‌واضع‌کسالت‌بارن‌باشد،خوردن برای‌آنها‌تبدیل‌به‌سرگرمی‌می‌شود‌را‌هی‌برای‌فراموش‌کردن‌تن‌هایی.‌بالینکه‌بسیاری والدین‌به‌آنها‌تک‌ر‌می‌دهند‌وقت‌زیادی را صرف تماشای تلویزیون و یا حضور در شبکه‌های اجتماعی‌ن‌کنند‌با‌این‌وجود طبق‌گزارش‌خود‌کودکان‌آنها‌زمان‌زیادی را‌صرف‌خواندن‌یا‌انجام‌تکالیف‌نمی‌کنند. در‌عوض‌یارانه،تولویزیون‌و‌تبلت‌را‌روشن می‌کنند. هدف‌آنها‌ازاین‌کار‌یا‌فتن‌همراه، کاهش‌ترس، کاهش‌کسالت‌ناشی‌از‌بودن‌با‌خودشان‌است.

محرابی تأکید می‌کند: «برای والدین وضع قوانین کارراحتی‌است‌اما‌اودار‌کردن‌کودک به‌پیروی‌ازاین‌قواعد‌کار‌ساده‌ای‌نیست. والدین‌ممکن‌است‌قواعد‌ی‌وضع‌کنند‌که کسی‌اجازه‌آ‌مدن‌به‌خانه‌را‌نداشته‌باشد، اما‌کودکان‌مراقب‌هستند‌والدین‌متوجه‌نشوند!‌قاعده، اول‌تکالیف‌بعد‌تولویزیون،

ممکن‌است‌تبدیل‌به‌رویکرد‌انجام‌تکالیف‌جلوی‌تلویزیون‌شود‌با‌اصلا‌تکلیفی‌انجام‌نشود. قانون‌عدم‌چ‌م‌با‌غریبه‌ها‌در‌فضای‌مجازی‌بدون‌وجودیک‌ناظر‌تبدیل‌به‌حضور‌کودک‌در‌کانال‌هایی‌می‌شود‌که‌نباید‌حضور‌داشته‌باشد.معمولا‌والدین‌از‌خواهر‌برادر‌ها درخواست‌می‌کنند‌از‌کودک‌کوچک‌تر‌مراقبت‌کنند. گاهی اوقات این‌روش موثری‌است‌خصوصا زمانی‌که‌حداد۵ سال‌اختلاف‌سنی‌با‌هم‌دیگر‌داشته‌باشند. وقتی‌کودک‌بزرگ‌تراین‌مسئولیت‌را‌قبول‌می‌کند‌اثرات‌مثبتی‌می‌تواند‌برای‌هر‌دو‌کودک‌به‌دنبال‌داشته‌باشد. اما‌اغلب‌اوقات‌اختلاف‌سنی‌کمی‌بین‌کودکان‌وجود‌دارد. کودک‌بزرگ‌تر

نسبت به کودک کوچک‌تر اظهار نفرت می‌کند‌و‌کودک‌کوچک‌تر‌تمایلی‌برای‌دادن‌نتیجه‌آنها‌با‌هم‌دیگر‌درگیر‌شده‌و‌یک‌دیگر‌را‌نادیده‌می‌گیرند.» «بعضی‌مواقف‌والدین‌بر‌اساس‌موقعیت‌تصمیم‌می‌گیرند‌بسیار‌صورت‌کنترل‌شده‌کودک‌را‌در‌خانه‌تنها‌بگذاردند‌آنها‌صلاح‌نمی‌دانند‌کودکشان‌دریک‌مهمانی‌یا‌م‌حف‌ل‌خاصی‌حضور‌داشته‌باشد، اینجاست‌در‌واقع‌تن‌هایی‌کودک‌هدف‌والدین‌نیست‌بلکه‌عارضه‌ای‌است‌که‌بر‌اساس‌یک‌موقعیت‌شکل‌می‌گیرد. آنها‌البته‌نیم‌گاهی‌نیز‌به‌استقلال‌ومدیریت‌رونی‌در‌زندشان‌در‌ساعتی‌که‌در‌خانه‌حضور‌ندارند، دارند.»

■ **گاهی والدین کودک خود را به صورت ره‌اشده در خانه تنها می‌گذارند**

روان‌شناس با بیان این عبارت می‌گوید: «اگر این شکل از تنهایی همراه‌با‌برنامه‌ریزی‌وبه‌شکل‌هدفمند‌ا‌وانه‌آموزش‌باشد‌قطعاً‌می‌تواند‌تجربه‌مفیدی‌برای‌کودک‌و‌در‌جهت‌رشد‌شاخص‌های‌شخصیتی‌او‌باشد، اما‌متأسفانه‌گاهی‌والدین‌کودک‌خود‌را‌به‌صورت‌ره‌اشده‌در‌خانه‌تن‌های‌می‌گذارند. این‌شکل‌از‌تن‌های‌می‌تواند‌آسیب‌های‌روانی‌سنگینی‌به‌فرزند‌آنها‌تحمیل‌کند، برای‌ساعات‌طولانی‌به

هیچ‌عنوان‌توصیه‌نمی‌شود‌کودکان‌را‌در‌خانه‌تن‌های‌بگذاریم، طبیعی‌است‌کودک‌ما‌هنوز‌به‌آن‌پایه‌از‌رشد‌ذهنی‌روانی‌نرسیده‌که‌تواند‌از‌خود‌محافظت‌کند،‌او‌با‌آزمون‌و‌خطا‌جلو‌خواهد‌رفت‌و‌ممکن‌است‌در‌این‌پروسه‌خطرات‌و‌آسیب‌های‌زیادی‌را‌متوجه‌خود‌کند. از‌سویی‌باید‌توجه‌کرد‌که‌معمولا‌کودکان‌تن‌ها‌در‌خانه‌به‌بازی‌های‌تک‌نفره‌روی‌می‌آورند‌و‌سعی‌می‌کنند‌با‌تماشای‌تلویزیون‌و‌حضور‌در‌شبکه‌های‌اجتماعی‌اوقات‌تن‌هایی‌شان‌را‌پر‌کنند. جذابیت‌برنامه‌های‌تلویزیونی‌و‌حضور‌در‌فضای‌مجازی‌در‌کنار‌نبود‌نظارت‌والدین‌می‌تواند‌به‌کم‌تح‌رکی‌کودکان‌و‌آسیب‌های

آسیب‌های روانی وجسمی کودکان تنها بررسی شد

مادران شاغل

و کودکان تنها در خانه

جسمی ناشی از آن منجرشود.»

وی درباره پیامد های روانی تنهایی کودکان در خانه می‌گوید: «وقتی شما کودکان را برای ساعاتی در خانه تنها می گذارید عملاً او را به یک فضای یک طرفه وارد می کنید؛ فضایی که کودک نه می تواند با کسی صحبت کند، نه می تواند با عاایق خواسته هوشنگاو هایش

بگوید و نه از کسی خواهد به درد دل های او گوش دهد. کودکان بسیار دوست دارند بافته ها، کشف ها و نتیجه گیری هایشان را با والدینشان مطرح کنند. بنابراین پدر و مادری که مجبور شده است کودک خود را برای ساعاتی در خانه تنها بگذارد حداقل بعد از حضور در خانه دقایق وساعتی را برای شنیدن حرف های کودکان اختصاصی دهد، اگر به فرض پدر کودک برای چند روز به ماموریت رفته نمی تواند در خانه حضور داشته باشد، دقایقی را با استفاده از تلفن به حرف های کودکش گوش دهد و با وصحت کند. واقعاً هیچ چیز مهم تر از آن نیست که به احساسات، فهم و عواطف کودکان نه به شکل تصنعی و گفتاری بلکه به صورت تجلی در آثارمان اهمیت قائل باشیم.»

■ **نوزادانه آموزش پیش از تنها گذاشتن کودک**
سعدی تنه‌ماندن کودک یا نوجوان در ساعات شب را به هیچ وجه توصیه نمی‌کند و معتقد است که والدین در زمان های دیگر برای ساعاتی محدود کودک را در خانه تنها بگذارند. وقتی شما کودکان را برای آموزش های لازم را به او بدهید، این آموزش ها بویژه در برابره وسایل و ابزار ی که ممکن است در آن ر کجگاو ی کودک به کار گرفته و من تجربه آسب او باشد، بسیار حیاتی است.

این روان شناس اضافه می کند: « نکته مشابه آنها مبنی بر رابطه مستقیم میان کودک در یک زمان محدود نمی تواند تمام خانه» بر می خوریم. برخی از والدین گمان می کنند با تنها ماندن کودک در خانه او به تدریج مسئولیت پذیر خواهد شد. اما این استدلال چقدر درست است؟ روان شناسان معتقدند بسنده کردن صرف به تنهایی کودک در خانه و گره زدن مستقیم آن به مسئولیت پذیری او چندان نمی تواند درست باشد. مگر این که پدر و مادر پیش از ترک خانه مسئولیت مشخصی از کودک خواسته و بعد از مراجعت بر آورد کرده باشند که آیا کودک از عهده انجام مسئولیت برآمده است یا خیر. باید دقت شود که با گذاری مسئولیت به کودک علاوه بر آن که باید متناسب با ظرفیت های ذهنی وجسمی او باشد، فاقد آثار سوء جسمی و روانی برای او باشد. اگر این شرط ها رعایت شود نه تنها می تواند به ارتقای سلامت ذهنی و روانی کودک کمک

ساعت ها و وسعت شب و سکوت حاکم بر آن زمانی است که کودکان یا نوجوانان وارد دنیای خیالی خود می شوند و به شکل ناخود آگاه ممکن است دچار ترس شوند. علاوه بر این کودک یا نوجوان در دوران امتحانات و بیماری نیاز به حمایت و محبت بیشتری از والدین خود دارد و در این هنگام نباید بدون پشتیبانی

که از تنها ماندن در خانه دچار ترس می شوند، توضیح می دهد: «وقتی کودکی از تنهایی در خانه دچار هراس می شود به هیچ عنوان نباید او را مجبور به تنها ماندن در خانه کرد. هر گونه اجباری در این زمینه نه تنها به بهبود ترس کودک منجر نخواهد شد بلکه این واهمه را تشدید خواهد کرد. راه حل منطقی و عاقلانه

این است که والدین درباره چرایی این ترس از کودک سوال کنند. این پرسش نه برای تحقیر و سرزنش کودک بلکه همدلانه و برای یافتن علت ترس او باید باشد. بهتر است در چنین مواقعی والدین کودک او را نزد یک روان شناس ببرند.»

■ **وقتی تنهایی، مسئولیت آفرین است**
هراژگای دور و بر زمان به والدین و استدلال کلیدی دیگر این که والدین باید بدانند کودک در یک زمان محدود نمی تواند تمام خواسته ها و نگرانی هایش را پاسخ بدهد، بنابراین اگر والدین به هر دلیل تشخیص می دهند که مجبورند در ساعت هایی از روز فرزندشان را در خانه تنها بگذارند، به صورت مستمر آموزش های لازم را به او بدهند، به او در انجام این آموزش ها کمک کنند. نقاط ضعف او را شناسایی و در جهت برطرف کردن آن نقاط بربانید.»

■ **کودکی که می ترسد نباید تنها بماند**
در ذهنتان تصور کنید که والدین به خاطر حضور در یک مهمانی، جلسه یا به خاطر شرایط کاری شان مجبورند کودک خود را برای ساعاتی در خانه تنها بگذارند. آنها زمانی که این خواسته شان را روی کاغذ می گذارند متوجه می شوند کودکان از تنها ماندن در خانه دچار ترس می شود.

سعدی درباره رفتار والدین در قبال کودکانی

بودن سیم برق بدون پوشش رانمی فهمند. اطلاعات و مهارت کودکان در مورد این که اگر دچار خطر شدند چگونه از آسیب های آن بکاهند، کافی نیست. این در حالی است که خیلی از والدین فکر می کنند با قفل کردن در خانه و مانع شدن از خروج کودکان می توانند ایمنی آنها را تأمین کنند.

متأسفانه این رفتارها با جلوگیری از ورزش و شرکت کودک در بازی های پرتحرک و دیگر فعالیت های اجتماعی به کاهش اعتماد به نفس، افت کیفیت های جسمی و کاهش مهارت های اجتماعی او منجر می شود. از طرف دیگر قفل کردن در خانه روی کودکان و این امکان نیز برایشان وجود نداشته باشد که او را به مهد کودک بفرستند و مجبور شوند به عنوان آخرین راه فرزندشان را در خانه تنها بگذارند آن هم فقط برای چند ساعت، باید به دو موضوع مهم ایمنی جسمی و روانی فرزندشان دقت کنند.

این فوق تخصص روانپزشک کودک و نوجوان با بیان این که وقتی قصد دارید کودکی را در خانه تنها بگذارید حتما باید به این نکته توجه کنید که او توانایی مراقبت از سلامت جسمی خود را داشته باشد، تصریح می کند: «کودکانی که در خانه تنهایی مانند پیش از هر خطر دیگری به معرض صدمه های جسمی اتفاقی و غیر عمدی هستند، حتی در کشورهای پیشرفته نیز این گونه صدمه ها به تنهایی و پیش از مجموع تمام عوامل دیگر باعث آسیب دیدگی یا حتی مرگ کودکان می شود. توانایی کودکان در اجتناب کردن از خطر ها کمتر از بزرگسالان است. برای مثال مهارت آنها برای فرار از آتش کمتر است یا خطرناک خانه شود؟ و…»

آگهی مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند

رسمی حوزه ثبتی شهرستان ایزه

۴۹- خانم مهری جان چهار تنگی فرزند ولی نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۷۲/۲۷ مترمربع خریداری شده از غلام ابراهیمی از نسق جمشید ابراهیمی
۵۰- آقای بهنام محمدی گورویی فرزند سوار علی نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۹۹/۴۰ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از حبیبعلی احمدی
۵۱- خانم فاطمه بختیاری فرزند غلامحسین نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۰۶/۲۱ مترمربع خریداری شده از جمشید ابراهیمی
۵۲- آقای مجتبی شاولی کوه شوری فرزند شبنه نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۷۸ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از جمشید ابراهیمی
۵۳- آقای ارشیا پارسا فرزند یعقوب نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۳۰/۲۷ مترمربع خریداری شده از یداله اسدی
۵۴- خانم مهناز رضوانی فرزند عبده نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۶۲/۶۵ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از خورشید آقای ابراهیمی
۵۵- آقای محمد مخدون مهدی پور فرزند صید مراد نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۳۲۹/۴۹ مترمربع خریداری شده از غلامرضا علی پور
۵۶- آقای مهیار مهدی پور فرزند محمدخون نسبت به سه دانگ مشاع از شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۲۴۲/۱۹ مترمربع خریداری شده از غلامرضا علی پور
۵۷- آقای مازیار مهدی پور فرزند محمدخون نسبت به سه دانگ مشاع از شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۲۴۲/۱۹ مترمربع خریداری شده از غلامرضا علی پور
۵۸- آقای امید مرادی فرزند مراد نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۶۳/۶۵ مترمربع خریداری شده از یداله اسدپور
۵۹- آقای رحیم کور کور فرزند غلامعلی نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۴۰/۱۰ مترمربع خریداری شده از نادر مکی پور
۶۰- آقای جواد اودی کایا فرزند اسماعیل نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۳۶/۶۷ مترمربع خریداری شده از ناصر مکی پور
۶۱- آقای کرمانت اله حیدری فرزند غنچه علی نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵ بمساحت ۱۲۶/۷۸ مترمربع خریداری شده از یداله رشیدی
۶۲- آقای یوسف کریمی دهناشی فرزند داود نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵،۳۲۲ بمساحت ۱۴۳/۳۲ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از رستم رستمی
۶۳- آقای قریبعلی سرملی آبی فرزند قاسمعلی نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۲۱۶۵،۳۲۳ بمساحت ۱۸۰ مترمربع خریداری شده مع الواسطه از حسن حسن زاده
املاک واقع در بخش پنج ایده
۶۴- آقای حسین باندری فرزند خدا کرم نسبت به شش دانگ یک باب ساختمان از پلاک ۱۲۱ بخش ۵ بمساحت ۲۹۱/۳۲ مترمربع خریداری شده از جواد نظری درازنوی
تاریخ انتشار نوبت اول: سه شنبه ۱۴۰۴/۰۵/۰۷
تاریخ انتشار نوبت دوم: چهارشنبه ۱۴۰۴/۰۵/۲۲

باقری

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان ایزه